

[Erhard Jakobsen.]

ner mange gange, men vi kom egentlig ikke længere end til både at kunne se fordelene og ulemperne ved højt forrentede obligationer. Jeg kan nævne, at den væsentligste betænkelighed, som nogle af os i kommissionen havde ved at gå med til højt forrentede obligationer, var den, at forsikringssselskaberne ikke kan optræde som købere af disse obligationer på grund af den konverteringsrisiko, de er behæftet med. Købermarkedet bliver derved forholdsvis ringe, hvilket vil give sig udslag i en forholdsvis for lav kurs på højt forrentede obligationer. På den anden side var vi allerede dengang i kommissionen opmærksom på, at kunne man få en eller anden form for garanti mod konvertering, ville det kunne støtte kursen. Jeg tror, at godsejer Junckers meget vægtige og tankevækkende indlæg over for udvalget har givet os anledning til i kommissionen at rejse spørgsmålet igen.

Om ændringsforslagene skal jeg kun sige, at det af boligministeren stillede ændringsforslag, nr. 2, kun er en slags berigtigelse. Det andet af ændringsforslagene, nr. 1, der er stillet af udvalget og tiltrådt af boligministeren, er i tråd med de ønsker, der i realkreditkommissionen var fremme om, at der skulle gives låntagerne bedre oplysninger, før de besluttede sig til, hvilke lån de ville optage. Vi har på et meget sent tidspunkt fra Kreditforeningernes stående Fællesudvalg modtaget en henvendelse, hvori udvalget vender sig mod dette ændringsforslag. Der vil være grund til at se nærmere herpå i udvalget mellem anden og tredje behandling, men jeg vil dog på forhånd sige — det tror jeg i alt fald vil være mit partis indstilling — at vi er betænkelige over for kreditforeningernes betænkeligheder. Hvis det nemlig virkelig er sådan, at kreditforeningerne har vanskeligt ved at vejlede publikum med hensyn til, hvilke lån der er mest fordelagtige i de forskellige henseender, er der grund til, at vi finder frem til nogle regler. Om det så skal være i den form, som indeholdes i det ændringsforslag, der her er stillet, eller det skal være noget andet, vil der som sagt være anledning til at se på i udvalget.

Jeg skal i øvrigt anbefale ændringsforslagene og lovforslaget.

Aage Fogh: Jeg anbefaler de stillede ændringsforslag. Jeg forudsætter dog, at udvalget, efter at vi har modtaget den af udvalgets ærede ordfører omtalte skrivelse fra Kreditforeningernes stående Fællesudvalg, får lovforslaget til behandling igen mellem anden og tredje behandling, for at vi nøje kan undersøge, hvor megen vægt der er grund til at lægge på de betænkeligheder, kreditforeningerne har fremsat.

Dertil vil jeg gerne føje den almindelige bemærkning, at jeg er helt enig med udvalget i, at det er ønskeligt, om låntagerne i almindelighed får lidt mere at vide om, hvordan betingelserne er for de lån, de eventuelt kan optage. Jeg tror imidlertid, at vi for at finde den rigtige vej frem må have inddraget landbrugsorganisationerne i vejledningsarbejdet. Derfor er jeg egentlig på forhånd indstillet på, at vi måske kunne tage den lille ændring tilbage, der nu er foreslået indført ved ændringsforslag nr. 1, men at vi så til gengæld i realkreditkommissionen prøver at finde vej frem til en ordning, hvorefter landbrugsorganisationerne kan indgå i vejledningsarbejdet og medvirke, når der skal skaffes oplysninger for de enkelte låntagere.

Boligministeren (Kjærbo): Jeg takker udvalget for dets grundige behandling af lovforslaget og for den betænkning, der er blevet resultatet af udvalgsarbejdet, idet jeg dog efter de synspunkter, der er fremført her i dag, må formode, at det er et foreløbigt resultat, man er nået til. Jeg håber, at vi under den udvalgsbehandling, der skal finde sted inden tredje behandling, kan finde frem til en enstemmig indstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.